

використовує уже набуті знання психологічної та літературознавчої наук і вивчає залежність психотипу індивіда від продуктів харчування. В основі гастрофобії лежить твердження французького кухаря XIX ст. Ж. Брійя-Саварена – «Скажіть мені, що ви їсте, і я скажу, хто ви є». Гастрофобія швидко набуває популярності за кордоном, про що свідчить публікація великої кількості серйозних наукових досліджень за останні десять років. Проте для української науки ця тема є зовсім новою. Сьогодні психологи намагаються встановити залежність особистісного характеру від їжі, яку споживає та чи інша людина. Літературознавці та літературні критики успішно використовують їх знання для аналізу персонажів і на даний час існує достатньо широке поле для наукових досліджень.

Література

1. Набруско І. Імперативний характер гастрономічних практик в рамках соціального простору сучасної людини / І. Набруско // Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченка. – 2016. – Вип. 1 (16). – С. 10-14.
2. Christou M. Eating Otherwise: The Philosophy of Food in Twentieth-Century Literature / M. Christou. – Cambridge : Cambridge University Press, 2017. – 214 p.
3. Fitzpatrick J. Food and Literature: An Overview / J. Fitzpatrick // Albala, K (ed) Routledge International Handbook of Food Studies. - London and New York : Routledge, 2013. – Pp. 122-134.
4. Kuriyama N. Dimmi cosa ti piace e ti dirò che sei / N. Kuriyama. – Ohio : Xenia, 2011. – 320 p.

Ачкасова А.О., студентка

Науковий керівник – Коврига Ю.В., викладач

Харківський національний аграрний університет імені В.В.Докучаєва

ЯСКРАВИ СПАЛАХИ АНГЛІЙСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ НА НЕБОСХИЛІ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ. РЕДЬЯРД КІПЛІНГ – НАЙМОЛОДШИЙ ЛАУРЕАТ

Нобелівська премія з літератури (швед. *Nobelpriset i litteratur*) - одна з п'яти премій, започаткованих у 1895 Альфредом Нобелем, що присуджується щорічно за видатний внесок у розвиток світової літератури. Лауреат премії визначається щороку в жовтні Комітетом з присудження. Перша церемонія вручення Нобелівських премій відбулася 10 грудня 1901.

Починаючи з 1901 року, цю найпрестижнішу відзнаку в світі встигли отримати майже 900 людей. Аналізуючи офіційну статистику, доводиться констатувати, що Україна формально не має своїх лауреатів. Нагорода присуджується не за працю всього життя, а за конкретне особливе відкриття, дослідження, видатний твір, мужню миротворчу діяльність. При нагородженні чітко вказується так звана «формула присудження премії». Кожен лауреат, як правило, позначається в офіційному довіднику «Nobel foundation directory» (Стокгольм) і відноситься в ньому до тієї країни, громадянином якої він перебуває на момент присудження премії.

Редьярд Кіплінг (1865-1936) виступає в англійській літературі як письменник нової імпералістичної Англії. В його творчості знайшов своє

Секція 3. Літературознавчі студії

відбиття весь комплекс імперіалістично-расових ідей в їх англосаксонській інтерпретації. Він народився в Бомбеї (Індія), вчився в Англії, потім знову повернувся до Індії, де працював у «Військовій та цивільній газеті». Перші його твори були вірші та оповідання книги, надруковані у газеті. Кіплінг дуже скоро став одним із найвідоміших і улюблених авторів буржуазної Англії, письменником із світовим ім'ям.

Перша збірка віршів «Департаментські пісні» вийшла у 1886 р. Протягом 1887-1889 рр. Кіплінг видав шість збірок коротких оповідань серії «Бібліотека Індійської залізниці», призначеної для мандрівників, що принесли йому популярність в Індії та Англії.

У 1889 р. Кіплінг переїжджає в Лондон, де разом з У.Бейлстиром працює над повістю «Наулаха» (1892). Після смерті Бейлстира Кіплінг переїжджає до США. У Вермонті у нього публікуються: «Безліч витівок» (1893), двотомник розповідей і віршів «Книга джунглів» (1894) і «Друга книга джунглів» (1895), віршований збірник «Сім морів» (1896), повість «Відважні мореплавці» (1897).

На початку англо-бурської війни Кіплінг провів кілька місяців у Південній Америці, редагуючи армійську газету і виконуючи обов'язки військового і політичного консультанта. У 1901 р. виходить з друку кращий роман Кіплінга «Кім», присвячений Індії. У 1907 р. ним випущена в світ збірка дитячих оповідань з історії стародавньої Англії. У ці роки Кіплінг веде активну політичну діяльність, підтримує консерваторів.

У 1907 р. отримує Нобелівську премію з літератури «за спостережливість, яскраву фантазію, зрілість ідей і видатний талант оповідача». У цьому ж році він удостоєний почесних ступенів Оксфордського, Кембриджського, Единбурзького університетів, нагород університетів Парижа, Страсбурга, Афін і Торонто.

Незабаром, після отримання Нобелівської премії творча активність Кіплінга починає спадати. Під час Першої Світової війни він працює в Червоному Хресті. У 1917 р. ним написаний збірник статей і оповідань «Різні істоти».

У кінці століття, тобто зовсім недавно, англійська радіостанція ВВС попросила своїх слухачів назвати, на їх погляд, кращі вірші англійських поетів. Тисячі людей відгукнулися. ВВС на основі цього опитування випустила книгу «Улюблені вірші нації». Найулюбленішим віршем виявилася «Заповідь» Редьярда Кіплінга. Ним і відкривається ця книжка. Наведемо цей вірш повністю у перекладі М. Лозінського:

*Владей собою среди толпы смятенной,
Тебя клянущей за смятенье всех,
Верь сам в себя наперекор вселенной,
И маловерным отпусти их грех;
Пусть час не пробил, жди, не уставай,
Пусть лгут лжецы, не снисходи до них;
Умей прощать и не кажись, прощая,
Великодушной и мудрей других.*

Умей мечтать, не став рабом мечтанья,

*И мыслить, мысли не обожествив;
Равно встречай успех и поруганье,
Не забывая, что их голос лжив;
Останься тих, когда твое же слово
Калечит плут, чтоб уловлять глупцов,
Когда вся жизнь разрушена и снова
Ты должен все воссоздавать с основ.*

*Умей поставить в радостной надежде,
На карту все, что накопил с трудом,
Все проиграть и нищим стать как прежде
И никогда не пожалеть о том,
Умей принудить сердце, нервы, тело
Тебе служить, когда в твоей груди
Уже давно все пусто, все сгорело
И только Воля говорит: "Иди!"*

*Останься прост, беседа с царями,
Будь честен, говоря с толпой;
Будь прям и тверд с врагами и друзьями,
Пусть все в свой час считаются с тобой;
Наполни смыслом каждое мгновенье
Часов и дней неуловимый бег, -
Тогда весь мир ты примешь как владенье
Тогда, мой сын, ты будешь Человек!*

Літературна спадщина Кіплінга – тринадцять томів оповідань, чотири романи, три книги оповідань для дітей, кілька збірок подорожніх нотаток, сотні віршів.

Кіплінг помер у Лондоні 18 січня 1936 р. Похований він в Куточку поетів у Вестмінстерському абатстві. Його автобіографія «Дещо про себе» була опублікована через рік після смерті.

Література:

1. Гальперіна Є. Курс західної літератури ХХ в. : посібник / Є.Гальперіна, А. Запровська, Н. Ейшискіна. - Х.: Рад. шк., 1935. - Т. 1. - С. 214-128.
2. Джозеф Редьяр Киплинг // Лауреаты Нобелевской Премии. 1901-2001: энцикл. справ. – К. , 2001. - С. 50.
3. Редьярд Киплинг (1865-1936) // Сто великих писателей / под ред. Л. Калюжной, Г.Иванова. - М. : Вече, 2000. - С. 374-378.